

[Nathalie Lind.]

føre til forskel i den retslige behandling, men man bør vogte sig for at indføre en retslig forskel efter en forskel i personer. Mens man vel kan tænke sig muligheden af en særlovgivning eller en særlig positiv ret i det hele på dette område, burde selv den mindste antydning af en klasselovgivning, hvad enten den er i arbejdernes eller i andres favør, på forhånd være bandlyst. Derefter vil jeg gerne bringe et direkte citat fra Vinding Kruses doktorafhandling: „Arbejdsret og kapitalens organisationer“, hvor han på side 177 skriver:

„Det er for retfærdighedens skyld heldigt, at boykotten er et våben, som ikke blot fagforeningerne, men også arbejdsgiverforeningerne, kartellerne og trusterne, kort sagt alle arbejdets og kapitalens organisationer, i udstrakt grad gør brug af. Dette giver os betingelserne for at nå til fuldt upartiske afgørelser, også på den snævre klassekamps område. Hvad der er retsstridigt eller retmæssigt for trustledere og arbejdsgivere, må også være retsstridigt og retmæssigt for arbejdere og fagforeningsledere, og omvendt. Hverken medlidenhed med social ringhed eller hensyntagen til social højhed bør bøje retsordenen, den retsorden, hvis inderste væsen og højeste værdi for menneskelivet netop består i den ubøjelige, ubetingede underkastelse af alle klassehensyn og alle individuelle hensyn og ønsker under samfundets højeste, altomfattende mål.“

Det er store ord, Frederik Vinding Kruse bruger her, og vi har ikke evnet eller ønsket at anvende tilsvarende ord, men de grundbetragtninger, der ligger bag venstres forslag til folketingsbeslutning, er de samme. Det fremgår af overskriften, det fremgår af bemærkningerne, og det fremgår af ordførertalen.

Vi har valgt formen med et forslag til en folketingsbeslutning, og hr. Enggaard, min gruppes formand, har kommenteret, hvorfor vi har gjort dette. Vi synes, det er vigtigt, at der — som vi har anført — både bliver en forhandling med regeringen og der bliver mulighed for en grundig drøftelse, inden man går til lovgivning. Men vores mål er en retstilstand, der gælder for alle borgere i Danmark, erhvervsdrivende som arbejdere. Vi siger direkte i bemærknin-

gerne, at forslaget ikke blot vedrører fagforeninger og arbejdsgiverforeninger, men også en række andre organisationer.

Efter højesteretsdommene fra midten af 1960'erne, fra 1966 og 1967, er det jo sådan, at der inden for det offentlige ikke er ret til at anvende eksklusivbestemmelser, det vil sige, man har ikke ret til at nægte nogen arbejde, fordi vedkommende ikke er medlem af en forening.

For erhvervslivets vedkommende har vi siden 1955 haft monopollovgivning, hvor man i § 11 — jeg citerer — siger:

„Finder monopoltilsynet efter foretagens undersøgelse, at konkurrencebegrænsning... medfører eller må antages at ville medføre urimelige priser eller forretningsbetingelser, urimelig indskrænkning i den fri erhvervsudøvelse eller urimelig ulighed over for erhvervsudøvelsen, påhviler det tilsynet at søge forholdet bragt til ophør...“

Jeg skal blot nævne enkelte eksempler. Danske Vognmænd og lodsejere i Lemvig havde aftalt, at de sidste kun solgte grus til medlemmer af Landsforeningen Danske Vognmænd. Monopoltilsynet krævede denne eksklusivaftale ophævet, fordi den betød en urimelig indskrænkning i disses frie erhvervsudøvelse.

Jeg kan nævne et andet eksempel. Tapetforhandlerforeningen og fabrikanterne var enedes om, at de sidste kun solgte til medlemmer af tapethandlerforeningen. Monopoltilsynet gav pålæg om at ophæve denne eksklusivaftale, der havde urimelige virkninger, og utallige andre eksempler kunne nævnes. Det er en lignende retstilstand, vi fra venstres side ønsker skal være gældende også på det private arbejdsmarked.

Jeg skal i få punkter gennemgå vore synspunkter. For det første ønsker vi den eksisterende retsikkerhed med hensyn til lovligheden af fysisk magtanvendelse, der ikke involverer personlig vold eller trussel om sådan, fjernet enten gennem en ændring af straffeloven eller en præcisering — justitsministeren brugte udtrykket tydeliggørelse — under en eller anden form, men målet er, at det skal være klart, at enhver har frihed til frit at færdes til og fra sit arbejde eller i andet lovligt øjemed.

Vi har noteret os det forslag, nr. 30 om ændring af borgerlig straffelov, som centrum-demokraterne har stillet, og håber,